

Generalni štrajk

Štrajk je standardni vid organizovane radničke borbe za bolje uslove života i rada. To je organizovana kolektivna obustava rada koja onemogućava stvaranje profita, što automatski dovodi u direktan sukob sa gazdom i kapitalom. Štrajk je najčešći izraz radničke direktne akcije i jedini zaista efikasan način da se gazda pritisne na ustupke.

Generalni štrajk je zajednička akcija velikog broja sindikata i radničkih kolektiva na nivou jedne zemlje ili regiona. On omogućava radnicima da iznesu šire ekonomske i političke zahteve, koji nisu vezani samo za njihovo preduzeće, uslove rada, neisplaćene plate, itd. Osmočasovno radno vreme, pravo na sindikalno organizovanje, pravo na rad i odmor, kao i neke druge značajnije društvene promene, izborene su generalnim štrajkovima. Generalni štrajk omogućava potpunu blokadu sistema, i zbog toga predstavlja jedan od najborbenijih i najefikasnijih oblika direktne akcije.

Kada su suočeni sa kolektivnom radničkom akcijom, političari i kapitalisti vrlo lako upadaju u stanje panike. Za njih je svaki dan u kome nisu ostvarili profit ravan katastrofi i zato se na sve moguće načine trude da uguše i ublaže štrajkove. Ovo posebno dolazi do izražaja kada korumpirane sindikalne birokrate izdaju radničke interese i od sindikalnog pokreta prave farsu kako bi potpuno pasivizovali radnike i ubedili ih da „šta god da se pokuša, stvari samo mogu da budu još gore, pa je zato bolje ništa ne pokušavati“.

Jednodnevni generalni štrajk

Čak i kada članstvo nekog žutog sindikata insistira da se ide u generalni štrajk, birokrate uvek pokušavaju da razvodnje borbu kroz jednodnevni generalni štrajk koji bi trebalo da bude upozorenje pred najavljeni generalni štrajk do ispunjenja zahteva. Međutim, žuti sindikati skoro nikada ne ispune ovu pretnju, tako da se od njih ne može očekivati ništa

radikalnije od jednodnevnog generalnog štrajka.

Generalni štrajk do ispunjenja zahteva

Za razliku od jednodnevnih generalnih štrajkova upozorenja, generalni štrajk do ispunjenja zahteva podrazumeva upravo to – potpunu, masovnu obustavu rada do ispunjenja svih zahteva štrajkača: to znači da se gazdama ne „oročuje“ naše delovanje samo na dan, dva ili pet, već im jasno saopštavamo da nećemo početi da radimo sve dok svi naši zahtevi ne budu ispunjeni.

Danas, kada je naša privreda opljačkana i privatizovana, a društvo u rasulu, kada pod okriljem krize koju prave upravo oni, gazde i političari, pokušavaju da nam oduzmu i ovo malo što nam je ostalo – pripremaju nam nova otpuštanja, rast cena i zamrzavanje plata – danas, više nego ikad, potreban nam je generalni štrajk!

Revolucionarni generalni štrajk

Generalni štrajk dovodi politiku i na radno mesto i na ulice, radnici osećaju neposrednu kontrolu nad svojim radnim mestom, svojim gradom, svojom lokalnom zajednicom. Radnici u preduzeću se bolje upoznaju, a radni kolektivi povezuju se mnogo više nego u uslovima „socijalnog mira“ kada su pod nadzorom gazda, koji uvek pokušavaju da nas međusobno zavade plašeći se radničkog jedinstva.

Generalni štrajk je sredstvo za klasno samoosvešćivanje radničke klase jer omogućava radnicima da isprobaju socijalizam uživo. Sticanje svesti kroz borbu je jedini put masovnog klasnog osvešćenja. Jasno je da reformistička praksa svih levičara koji izlaze na izbore, maštajući o socijalizmu, nije ni za korak učinila bližim uništenje klasnog društva. Takođe, generalni štrajk vrlo očigledno otkriva spregu između gazda, države, medija, policije i sudstva. Narodu postaje jasno da država postoji da bi silom štitila sistem kapitalističke eksploatacije.

Generalni štrajk, osim toga što garantuje najefikasniju borbu

za naša prava, može biti mnogo više od toga. U situaciji zaustavljanja proizvodnje i zaoštrevanja klasnih tenzija, uspešni masovni generalni štrajk se nalazi na korak od mnogo dubljih i za napredak čovečanstva bitnijih promena. Generalni štrajk nam može otvoriti vrata drugačijeg sveta, on može da predstavlja uvod u socijalnu revoluciju – korenitu promenu društva koja će omogućiti ljudima širom planete da počnu da žive slobodno.

Tekst je prvobitno objavljen u biltenu Direktna akcija br. 23, od 21. juna 2012.